

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Sociálnej poisťovne**, so sídlom v Bratislave, pobočka Košice, Festivalové nám. č. 1, proti povinnej **T. D.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. L. M., advokátom so sídlom v K., **o vymoženie 2 704,77 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 1 Er 2782/2001, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. októbra 2013 sp. zn. 4 CoE 177/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 31. marca 2011 č. k. 1 Er 2782/2001-166 námietky proti rozvrhu výťažku podané T. D. ako povinnou v exekučnom konaní sp. zn. E. a M. D. ako bezpodielovým spoluvlastníkom draženej nehnuteľnosti zamietol. V druhom výroku schválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľností vedené Katastrálnym úradom K., Správa katastra K., nachádzajúcich sa v katastrálnom území: S. zapísaných na LV č. X. ako pozemok, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, o výmere X. m², parcelné číslo X. vykonaný súdnym exekútorom JUDr. Ing. B. H. pod sp. zn. E. na rozvrhovom konaní dňa 16.9.2008 nasledovne: 1/ súdne trovy a trovy exekúcie: – trovy exekúcie súdneho exekútora 1 031,89 €, 2/ pohľadávky zabezpečené záložným právom zákonným, zmluvným, sudcovským alebo exekučným, zabezpečovacím prevodom práva, postúpením pohľadávky, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľnosti vcelku podľa času vzniku záložného práva, prípadne vzniku obmedzenia prevodu nehnuteľností: - pohľadávka Sociálnej poisťovne, pobočka Košice, Festivalové nám. 1,

Košice, prihlásená dňa 4.7.2005 1 159,52 €, – pohľadávka Daňového úradu Košice I., Tomášikova 35, Košice, prihlásená dňa 3.7.2006 1 227,71 €, – pohľadávka Daňového úradu Košice IV., Južná trieda 8, Košice, prihlásená dňa 3.7.2006 2 230,68 €. Súd prvého stupňa po oboznámení sa so súdnym spisom dospel k záveru, že námietky povinnej a M. D. ako bezpodielového spoluvlastníka draženej nehnuteľnosti proti rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti neboli podané v zákonnej lehote. Rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na § 136 ods. 2, § 141 ods. 1, § 154 ods. 1, § 156, § 157 ods. 1, § 160 ods. 2, § 161 ods. 1 a § 235 ods. 2 Exekučného poriadku. Z priložených dokladov a obsahu spisu mal za preukázané, že súdny exekútor postupoval pri rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti v súlade s § 154 a nasl. Exekučného poriadku, preto súd prvého stupňa tento rozvrh s poukazom na § 164 ods. 1 Exekučného poriadku schválil.

Na odvolanie povinnej a bezpodielového spoluvlastníka Krajský súd v Košiciach uznesením z 18. októbra 2013 sp. zn. 4 CoE 177/2011 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, na ktoré v podrobnostiach poukázal (§ 219 ods. 2 O.s.p.). K námietke povinnej a jej manžela, bezpodielového spoluvlastníka draženej nehnuteľnosti, že súdny exekútor predložil súdu sfalšovanú zápisnicu z rozvrhového pojednávania uviedol, že zo zápisnice o rozvrhu výťažku zo 16. septembra 2008 spísanej súdnym exekútorom vyplýva, že osoby prítomné na tomto pojednávaní (M. D. a zapisovateľka JUDr. M. H.) nevzniesli námietku proti rozvrhnutiu výťažku. Odvolací súd konštatoval, že povinná ako aj bezpodielový spoluvlastník na svoje tvrdenia uvedené v odvolaní neoznačili žiadne dôkazy, a teda neunesli dôkazné bremeno na preukázanie svojich odvolacích dôvodov. Poznamenal, že z obsahu exekučného spisu vyplývajú dôkazy o nepravdivosti tvrdení povinnej a bezpodielového spoluvlastníka. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie povinná. Navrhla napadnuté uznesenia oboch nižších súdov zrušiť. Namietala nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), nakoľko exekučné konanie ako aj konanie, ktorým sa schvaľuje rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti uznesením súdu prvého stupňa ako aj odvolacím súdom je

postihnuté vadou spočívajúcou v tom, že súdny exekútor v súlade s § 135 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku, nepožiadal oprávnenú o udelenie súhlasu s predajom nehnuteľnosti podľa § 134 ods. 1 Exekučného poriadku. Bola toho názoru, že súd pochybil, keď neskúmal, či konanie súdneho exekútora ako aj znalecký posudok vypracovaný I. H. 6. júna 2006 č. X., spĺňal zákonom určené náležitosti. V opačnom prípade by dospel k právnomu názoru, že ňou namietané skutočnosti (neplatnosť znaleckého posudku a exekúcia nehnuteľnosti bez súhlasu oprávnenej) nie sú v súlade, ale v rozpore s Exekučným poriadkom.

Oprávnená vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že súhlas na odpredaj nehnuteľnosti udelila súdnemu exekútorovi podľa § 134 ods. 1 Exekučného poriadku. Poznamenala, že uznesenie odvolacieho súdu považuje za zákonné a vecne správne. Navrhla dovolanie povinnej ako neprípustné odmietnuť.

Súdny exekútor sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu stotožnil s vyjadrením oprávnenej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Právo na súdnu ochranu sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania. V dovolacom konaní procesné podmienky upravujú ustanovenia § 236 a nasl. O.s.p. (I. ÚS 4/2011).

Dovolanie v občianskom súdnom konaní je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým môže dovolací súd zasiahnuť do už odvolacím súdom právoplatne nastoleného stavu právnej istoty účastníkov konania o predmete konania. Preto dovolanie neslúži na nápravu akýchkoľvek väd prvostupňovej alebo druhostupňovej fázy základného konania, ale len väd, ktorých závažnosť zákonodarca povýšil nad právnu istotu účastníkov konania

(I. ÚS 35/2013). Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je „tretou inštanciou“, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie.

Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu výslovne uvedeným v zákone [viď § 238 O.s.p. (pokiaľ ide o rozsudok) a § 239 O.s.p. (pokiaľ ide o uznesenie)], alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných závažných procesných väd (viď § 237 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním povinnej je napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., proti ktorým zákon pripúšťa dovolanie. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. (v znení účinnom v čase podania dovolania), ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou

z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Vadu tejto povahy dovolateľka nenamietala a jej existenciu po preskúmaní obsahu spisu nezistil ani dovolací súd.

Dovolateľka namietala, že konanie je postihnuté inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná (§ 242 ods. 1 O.s.p.), je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Iná vada konania je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z hľadiska dovolateľkou tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde). Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (pozn.: dovolací súd napadnuté rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval), nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

V súvislosti s námietkou dovolateľky týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci súdmi nižších stupňov, táto je relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), avšak (na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p.) nezakladá (súčasne) aj prípustnosť dovolania. Za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené, mohli by mať za následok nanajvyš vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, ale nezakladali by súčasne prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd

(ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné, ale o taký prípad v danej veci nejde.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinnej podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania a v dovolacom konaní jej zjavne ani žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová